

Nội dung bài viết

1. [Bài 6: Đọc - kể Cóc kiêu n trời trang 126 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2 - Chân trời sáng tạo](#)

Bài 6: Đọc - kể Cóc kiêu n trời trang 126 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2 - Chân trời sáng tạo

Nói và nghe

Câu 1 trang 126 SGK Tiếng Việt lớp 3: Kể từng đoạn của câu chuyện theo tranh

Cóc kiêu n trời

Truyện cổ Việt Nam

Trả lời:

- **Bức tranh 1:** Ngày xưa, có một năm trời nắng hạn rất lâu, ruộng đồng nứt nẻ, cây cỏ trụi trơ, chim muông khát khô cả họng.

Cóc thấy nguy quá, bèn lên thiên đình kiện trời. Dọc đường, gặp Cua, Gấu, Cọp, Ong, Cáo. Tất cả đều xin đi theo.

- **Bức tranh 2:** Đến cửa nhà Trời, chỉ thấy một cái trống to, Cóc bảo :

- Anh Cua bò vào chum nước này, cô Ong đợi sau cánh cửa. Còn chị Cáo, anh Gấu, anh Cọp thì nấp hai bên.

Sắp đặt xong, Cóc một mình bước tới, lấy dùi đánh ba hồi trống. Thấy chú Cóc bé tẹo dấm náo động thiên đình, Trời nổi giận, sai Gà ra trị tội. Gà vừa bay đến, Cóc ra hiệu, Cáo nhảy xô tới, cắn cổ Gà tha đi. Trời sai Chó bắt Cáo. Chó mới ra tới cửa, Gấu quật Chó chết tươi. Trời càng tức, sai thần Sét trị Gấu. Thần Sét cầm lưỡi tằm sét hùng hổ đi ra, chưa kịp nhìn địch thủ đã bị Ong bay ra đốt túi bụi. Thần nhảy vào chum nước, lập tức Cua giờ càng ra kẹp. Thần đau quá, nhảy ra thì bị Cọp vồ.

- **Bức tranh 3:** Trời túng thế, đành mời Cóc vào. Cóc tâu:

- Muôn tâu Thượng đế! Đã lâu lắm rồi, trần gian không hề được một giọt nước mưa. Thượng đế cần làm mưa ngay để cứu muôn loài.

Trời sợ trần gian nổi loạn, dịu giọng nói:

- Thôi cậu về đi. Ta sẽ cho mưa xuống!

Lại còn dặn thêm:

- Lần sau, hề muốn mưa, cậu chỉ cần nghiêng răng báo hiệu cho ta, khỏi phải lên đây!

- **Bức tranh 4:** Cóc về đến trần gian thì nước đã ngập cả ruộng đồng. Từ đó, hề Cóc nghiêng răng là trời đổ mưa.

Câu 2 trang 126 SGK Tiếng Việt lớp 3: Kể lại toàn bộ câu chuyện bằng lời của một nhân vật trong truyện.

Trả lời:

Ngày xưa ngày xưa, có một năm hạn hán kéo dài, suốt mấy tháng liền trời nắng như đổ lửa, không có lấy một giọt mưa. Mặt đất nứt nẻ, cây cối héo khô, muôn vật khát nước nằm chờ chết.

Thấy tình cảnh gay go như vậy, tôi suy nghĩ ghê lắm cứ nhảy ra nhảy vào, lo lắng, sốt ruột và bức tức trước thái độ dửng dưng của Trời. Thế rồi tôi quyết định sẽ lên tận thiên đình để kiện Trời. Ngắt một cái lá Khoai môn đội lên đầu che nắng, tôi bắt đầu cuộc hành trình. Dọc đường, tôi gặp Cua, Gấu, Cọp, Ong và Cáo. Nghe tôi nói đi kiện Trời, tất cả đều xin theo.

Qua bao gian nan vất vả, cuối cùng chúng tôi cũng lên tới thiên đình. Trước cửa nhà Trời có để một cái trống to. Tôi phân công các bạn: “Anh Cua bò vào chum nước này. Cô Ong đợi sau cánh cửa kia. Còn chị Cáo, anh Gấu, anh Cọp thì nấp ở hai bên”. Mọi người làm theo lệnh của tôi.

Sau đó, tôi ung dung đánh ba hồi trống. Tiếng trống vang rền khiến Trời phải ngó ra. Thấy chỉ có một chú Cóc bé tí tẹo mà dám náo động thiên đình, Trời nổi giận sai Gà ra mổ tôi. Gà vừa bay đến, tôi ra hiệu cho Cáo nhảy xổ tới cắn cổ Gà tha đi. Trời sai Chó xông ra bắt Cáo. Chó vừa tới cửa đã bị Gấu quật chết tươi. Trời nổi giận lôi đình, sai thần Sét trừng trị Gấu. Thần Sét hùng hổ vác lưỡi búa chạy ra thì bị Ong đốt túi bụi vào mặt, vào đầu. Sợ quá, thần vội vứt búa rồi nhảy vào chum nước. Bị Cua giơ càng kẹp một phát đau điếng, thần Sét vội nhảy vọt khỏi chum và bị Cọp vồ.

Túng thế. Trời đành xuống giọng, mời tôi vào nói chuyện. Tôi lễ phép thưa rằng:

- Muôn tâu Thượng Đế! Đã lâu lắm rồi, trần gian không được một giọt mưa. Thượng Đế cần làm mưa ngay để cứu muôn loài, không thì chết hết!

Sợ trần gian nổi loạn, Trời bèn hứa:

- Thôi, cậu cứ về đi, ta sẽ cho mưa xuống ngay!

Rồi Trời còn dặn thêm là từ nay về sau, nếu cần mưa thì tôi cứ nghiêng răng báo cho Trời biết, khỏi phải mất công khó nhọc lên tận thiên đình.

Đoàn quân của tôi về đến hạ giới thì mưa đã tràn ngập cả sông ngòi, đồng ruộng. Sự sống trên mặt đất lại hồi sinh. Mọi người yêu mến tặng tôi cái tên là: Cậu ông Trời.